

De 16 mia. kr. vil jeg gerne spørge hvor kommer fra. Det er jo tydeligt her i salen i dag, at der ikke er opbakning til, at det er nordsømilliarderne. Selv hvis der var opbakning til det, er der jo fortsat tvivl om, hvorvidt der overhovedet ville være 16 mia. kr. som afkast af den nye aftale, regeringen har indgået om Nordsøen.

Så taler den konservative ordfører om ting, der også har været fremme i pressen, nemlig at man ville bruge salg af DONG og salg af andre statslige selskaber til at finansiere den her fond. Der vil jeg gerne henvise til et svar, som jeg har fået af finansministeren i sidste uge, hvor det slås fast, at det ikke nødvendigvis giver noget ekstra afkast.

Man kan som stat vælge at investere sine penge på forskellig vis. I øjeblikket er det sådan, at man har investeret sine penge i DONG, i Post Danmark-aktier og andre ting. De virksomheder giver et overskud, som staten så bruger af i sit løbende finansår.

Hvis man vælger at investere de penge på anden vis, altså eksempelvis at investere dem i en fond, må man forvente, at der også kommer et afkast her, men der er jo ingen garanti for, at afkastet fra en fond vil være større end afkastet fra DONG eller Post Danmark. Det slår finansministeren fast, og derfor mener jeg sådan set, at vi står tilbage med det store spørgsmål: Hvor skal pengene komme fra? Regeringen har ikke engang de 16 mia. kr., hvis afkast den vil bruge til at investere i forskningen.

Bodil Kornbek (KD):

Tallene for de statslige midler til den danske forskningsverden taler for sig selv. Danmark ligger ikke ligefrem i toppen, når det gælder offentlige investeringer, og det er jo på trods af, at regeringen og ikke mindst videnskabsministeren lovede flere penge til forskning, da de tiltrådte i 2001.

I forhold til Barcelonamålsætningen har Danmark målt i kroner et investeringsefterslæb på flere milliarder. Det skal der naturligvis rettes op på. Ikke bare for at opnå en målsætning, men sandelig også for at rette det op, hvis vi skal gøre os forhåbninger om at være med til at sætte en fremtidig dagsorden i et globalt verdenssamfund, men også hvis vi vil gøre os håb om at fastholde et højt forskningsniveau, som vi rent faktisk har i dag. For det er jo ikke en garanti, at det også kan fastholdes i fremtiden, hvis ikke vi tør investere.

Der er et stort behov for at øge antallet af yngre forskere i både det offentlige og i det private, og jeg har også set det initiativ, som regeringen har taget, men der er brug for betydelig mere end det. Herunder ser vi i hvert fald gerne i Kristendemokraterne, at man også har en strategi for at få flere kvindelige forskere, og det er også ud fra, at vi skal udnytte Danmarks potentiale fuldt ud.

Kristendemokraterne har flere gange ud fra en ligestillingsvinkel påpeget, at der er alt for få kvinder, der kommer videre i universitetssystemet efter kandidatuddannelsen set i relation til, at de kvindelige studerende på mange uddannelser rent faktisk er i overtal. Det kan være et ligestillingsproblem, ja, men det er sandelig også et spørgsmål om at sikre velfærden. Med de små årgange, der er på vej ud på arbejdsmarkedet, er det altså nødvendigt, at den nuværende køns- og aldersfordeling i forskerverden ændres markant, hvis den fremtidige danske intelligensreserve skal udnyttes optimalt.

Kristendemokraterne har været imødekommende over for ideen om at hente forskningsmidler fra de statslige indtægter fra nordsøolien. Det er der mange andre der ikke er så positive over for, men vi er skeptiske over for at placere disse midler i en fond. Vi mener faktisk, at det nuværende forskningsrådssystem, som jo trådte i kraft ved årsskiftet, vil være den bedste instans til at formidle og fordele pengene ud på en for samfundet hensigtsmæssig måde.

Desuden undrer det os en smule, at man opretter Det Strategiske Forskningsråd med det formål at få et rådgivningsorgan for efterfølgende så ikke at rådføre sig med dette råd om, hvor midlerne kan gøre mest gavn. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren om, hvorfor man ikke rådfører sig med det råd, man nu engang selv har nedsat, og dermed også forklarer, at midlerne måske også på den måde kunne gå dertil frem for at oprette en ny fond og dermed få et system, der kan blive uigennemtrængeligt, når nu man lige har ryddet op i det.

En for snæver målretning af de offentlige forskningsmidler til anvendelsesorienteret forskning og innovation på bekostning af universiteternes basisbevillinger og grundforskningen vil uundgåeligt udmønte sig i forringet forskningskvalitet. Fordelingen af forskningsmidler må tage udgangspunkt i, at de to områder supplerer hinanden og er gensidigt afhængige.